

วิธีดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาทั้งชายและหญิง วิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง จากวิทยาลัยครูจันทเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ และวิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยละ 25 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบธรรมดา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษานี้ คือแบบสอบถาม ภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ ซึ่งมีความตรงตามเนื้อหาของหลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2519 โดยผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 ท่าน แล้ว แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งเป็นรูปภาพ 3 ภาพ ต่อเนื่องกัน เพื่อให้ นักศึกษาพูดบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ รูปภาพนี้ทั้งหมด 6 จุด โดยผู้วิจัยสุ่มให้คนละ 1 จุด และส่วนที่สองเป็นบทความ เพื่อให้ นักศึกษาอ่านแล้วพูดสรุปข้อความที่อ่านบทความนี้มีทั้งหมด 6 จุด โดยผู้วิจัยสุ่มให้คนละ 1 จุด ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงบันทึกเสียงพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ลำดับขั้นตอนในการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรและประมวลการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาเอกของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบการพูดภาษาอังกฤษชั้น 1 ฉบับ แบบสอบแต่ละฉบับประกอบด้วยส่วนที่เป็นภาพ 3 ภาพต่อเนื่องกัน เพื่อให้ได้นักศึกษาพูดบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ รวม 6 ชุด โดยผู้วิจัยสุ่มให้คนละ 1 ชุด และส่วนที่เป็นบทความเพื่อให้ได้นักศึกษาอ่านและพูดสรุปข้อความที่ให้อ่านเป็นภาษาอังกฤษรวม 6 ชุด โดยผู้วิจัยสุ่มให้คนละ 1 ชุด นักศึกษาแต่ละคนจะได้รับแบบสอบแต่ละ 1 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบที่เป็นบทความและที่เป็นรูปภาพ โดยวิธีการสุ่มแบบธรรมดา

3. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบที่สร้างขึ้น โดยให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาเอกในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในวิทยาลัยครูในภาคกลางจำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบว่าแบบสอบที่สร้างขึ้นนี้ตรงตามเนื้อหาในแบบเรียนหรือหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาเอก ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบก่อนนำไปทดลองใช้

4. ทดลองใช้แบบสอบ โดยนำแบบสอบไปทดลองสอบ (Pre-testing) กับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูธนบุรี จำนวน 10 คน เพื่อหาความเหมาะสมของเวลาและคำสั่ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบ

5. นำแบบสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในวิทยาลัยครูในภาคกลาง 4 แห่ง ที่ได้เลือกไว้เป็นตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบด้วยตัวเองทั้ง 4 แห่ง คือ วิทยาลัยครูจันทเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนดุสิต และวิทยาลัยครูพระนคร โดยทดสอบตัวอย่างประชากรแห่งละ 25 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 100 คน

6. ในการดำเนินการทดสอบ ผู้วิจัยได้สุ่มแบบสอบที่เป็นบทความและแบบสอบที่เป็นรูปภาพ อย่างละ 1 ชุด โดยใช้วิธีการสุ่มแบบธรรมดา แล้วให้นักศึกษาอ่านบทความใช้เวลาคนละประมาณ 4 นาที แล้วสรุปเรื่องราวที่ได้อ่านโดยใช้ภาษาพูดเป็นภาษาอังกฤษ

ของนักศึกษาเอง และบันทึกลงในเครื่องบันทึกเสียง โดยใช้เวลาดนละประมาณ 1 นาที
 ต่อจากนั้นจึงให้นักศึกษากุภาพต่อเบื้องกัน 3 ภาพ ใช้เวลาดนละประมาณ 4 นาที แล้ว
 บรรยายภาพที่ดูเป็นภาษาพูด ภาษาอังกฤษ และบันทึกลงในเครื่องบันทึกเสียงประ-
 มาณ 1 นาที รวมเวลาในการทดสอบนักศึกษาแต่ละคนใช้เวลา 10 นาที

กำรวรรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ดลกข้อความภาษาพูดของนักศึกษาแต่ละคนจากเครื่องบันทึกเสียง ซึ่งมี
 ความยาว 3.30 ชั่วโมง เป็นภาษาเขียน

2. ศึกษาลักษณะโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษในภาษาพูดของนักศึกษา
 แล้วตรวจหาข้อบกพร่อง และคำนวณวดหาค่าร้อยละของข้อบกพร่องโดยแยกประเภทของ
 ข้อบกพร่องตามชนิดของคำ ความหวัข้อค่อไปนี้

1. ข้อบกพร่องค่านการไว้ค่านาม

- 1.1 ความสับสนในการแสดงความเป็นเอกพจน์ และพหูพจน์
- 1.2 ความสับสนระหว่างค่านามที่นับได้และนับไม่ได้
- 1.3 ความสับสนระหว่างค่านามและคำอื่น ๆ
- 1.4 การละค่านามโดยไม่เหมาะสม
- 1.5 การเพิ่มค่านามโดยไม่เหมาะสม
- 1.6 การไว้ใช้คำลักษณะนาม

2. ข้อบกพร่องค่านการไว้คำสรรพนาม

- 2.1 ความสับสนในการเลือกใช้คำสรรพนาม
- 2.2 การไว้คำสรรพนามโดยไม่มีค่านามที่อ้างอิงถึง
- 2.3 การเพิ่มคำสรรพนามโดยไม่เหมาะสม
- 2.4 การละคำสรรพนามโดยไม่เหมาะสม

3. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำกริยา
 - 3.1 กาล
 - 3.2 ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา
 - 3.3 ความสับสนในการใช้คำกริยาเชื่อม (Linking verb)
 - 3.4 การเพิ่มคำกริยาโดยไม่เหมาะสม
 - 3.5 การละคำกริยาโดยไม่เหมาะสม
 - 3.6 ความสับสนในการใช้คำกริยากับคำอื่น ๆ
 - 3.7 การเลือกใช้คำกริยาที่ไม่เหมาะสม
4. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำคุณศัพท์
 - 4.1 ความสับสนในการใช้คำคุณศัพท์กับคำนาม
 - 4.2 ความสับสนในการใช้คำคุณศัพท์กับคำกริยาวิเศษณ์
5. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำกริยาวิเศษณ์
 - 5.1 ความสับสนในการใช้คำกริยาวิเศษณ์กับคำอื่น ๆ
 - 5.2 การเพิ่มคำกริยาวิเศษณ์โดยไม่เหมาะสม
 - 5.3 การละคำกริยาวิเศษณ์
6. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำบุพบท
 - 6.1 ความสับสนในการเลือกใช้คำบุพบท
 - 6.2 การละคำบุพบทโดยไม่เหมาะสม
 - 6.3 การใช้คำบุพบทโดยไม่จำเป็น
 - 6.4 การละบุพบทวลีโดยไม่เหมาะสม
 - 6.5 ความสับสนในการใช้คำบุพบทกับคำอื่น
7. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำสันธาน
 - 7.1 การเลือกใช้คำสันธานที่ไม่เหมาะสม
 - 7.2 การละคำสันธาน

- 7.3 การเพิ่มคำสันธานโดยไม่เหมาะสม
8. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำกริยานุเคราะห์ (Auxiliary Verb)
 - 8.1 ความสับสนในการเลือกใช้คำกริยานุเคราะห์
 - 8.2 การละคำกริยานุเคราะห์
 - 8.3 การเพิ่มคำกริยานุเคราะห์โดยไม่เหมาะสม
9. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำนำหน้านาม (Determiner)
 - 9.1 ความสับสนในการใช้คำ Article
 - 9.2 การเลือกใช้คำนำหน้านามโดยไม่เหมาะสม
10. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำขยายคุณศัพท์ (Intensifier)
 - 10.1 ความสับสนในการเลือกใช้คำขยายคุณศัพท์
 - 10.2 การเพิ่มคำขยายคำคุณศัพท์โดยไม่เหมาะสม
11. ข้อบกพร่องด้านการใช้ Expletive "There"
 - 11.1 ใช้ Verb to have แทน
 - 11.2 ใช้ Verb to be ไม่สอดคล้องกับคำนามที่ตามหลัง
12. ข้อบกพร่องด้านการใช้ Impersonal "It"
 - การละ It's
13. ข้อบกพร่องด้านการเรียงลำดับคำ
 - 13.1 ความสับสนในตำแหน่งของคำชนิดต่าง ๆ
 - 13.2 ความสับสนในการใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของ
3. วิเคราะห์ปัญหาในการใช้โครงสร้างประโยคตามสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องนั้น ๆ
4. สรุปผลการวิจัย
5. ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง